DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ
POLSKIEJ KOMISYI LIKWIDACYJNEJ

Wydany w Krakowie i rozesłany dnia 10 stycznia 1919.

Rok 1919. **Część I.**

1.

Charakter urzędowy członków Komitetów obywatelskich dla spraw lichwy i organów wykonawczych tychże Komitetów.

Rozporządzenie z dnia 16 grudnia 1918, L. 197. Sąd.

§ 1.

Członkom Centralnego Komitetu obywatelskiego dla spraw lichwy w Krakowie, członkom powiatowych Komitetów obywatelskich dla spraw lichwy, urzędujących w siedzibie poszczególnych sądów obwodowych w Galicyi zachodniej, przysługuje ta sama ochrona prawna, co osobom wymienionym w ustępie drugim § 68 pow. ust. karn., o ile z upoważnienia właściwego Komitetu pełnią czynności nadzorcze lub śledcze w sprawach lichwy i wykażą się odpowiednią legitymacyą.

§ 2.

Pod tymi samymi warunkami służy ta sama ochrona prawna także organom, ustanowionym przez poszczególne Komitety dla wykonywania czynności nadzorczych i śledczych w sprawach lichwy.

§ 3.

Osobom, wymienionym w § 1 i 2 służy prawo żądania pomocy i poparcia wprost od władz i organów bezpieczeństwa publicznego, które są obowiązane żądaniu takiemu zadośćuczynić.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Za Wydział sprawiedliwości

Dr. Ptaś m. p.

2.

Rozdział i ceny spirytusu.

Rozporządzenie z dnia 16 grudnia 1918, L. 998/Sk.

W sprawie rozdziału spirytusu i ceny za ten produkt zarządza się co następuje:

§ 1.

Powołuje się do życia biuro spirytusowe pod przewodnictwem urzędnika skarbowego, które się zajmie rozdziałem spirytusu do dnia 31/8 1919.

§ 2.

Z poza granic państwa nie wolno żadnego trunku alkoholowego sprowadzać pod zagrożeniem konfiskaty i kary pieniężnej do wysokości 20.000 koron względnie kary aresztu do 6 miesięcy.

§ 3.

Zezwala się na wywóz z państwa destylatu winnego i innych szlachetnych spirytusów za uiszczeniem premii wywozowej po 25 K od jednego stopnia alkoholowego.

§ 4.

Ceny za jeden (1) stopień alkoh. spirytusu oznacza się razem z podatkiem i udziałem państwa w zysku w rafineryi jak następuje:

1. spirytus denaturowany do opału i do przem. K 5
2. « dla fabrykacyi octu . . . . . . » 10
3. » dla aptek i dla celów naukowych » 30
4. » dla konsumów robotniczych (wyjątkowo) . . . . » 30

§ 5.

Zakaz sprzedaży spirytusu w szynkach utrzymuje się w całej rozciągłości i zabrania się bezwzględnie rozdzielać spirytus fabrykom wódek i wyszynkom.

Za Wydział skarbowy
Schmidt m. p.

Za Prezydyum:
Dr. Ptaś m. p.

3.

Wypłaty wsparć dla uchodźców wojennych.

Rozporządzenie z dnia 17 grudnia 1918 L. 977/OS.

Celem uregulowania sprawy wsparć i dodatków ewakuacyjnych, wypłacanych dotychczas przez skarb austryacki, na podstawie ustawy z dnia 31 grudnia 1917 r. Dz. u. p. Nr. 15 z roku 1918, dotyczącej ochrony uchodźców wojennych, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przyznane do dnia wydania niniejszego rozporządzenia wsparcia (§§ 1 i 6 cytowanej ustawy) oraz dodatki na utrzymanie (§ 9 tej ustawy), mają urzędy podatkowe wypłacić w całości lub na rachunek tychże udzielić zaliczki tylko tym osobom, które oprócz asygnaty przedłożą poświadczenie właściwej władzy administracyjnej I instancyi:

a) że nie posiadają środków utrzymania i
b) że bez pomocy rządowej ich byt materyalny byłby zagrożony.

Wysokość wypłacić się mającej kwoty (zaliczki) oznaczy właściwy komisarz P. K. L.

§ 2.

Pod tymi samymi warunkami można w wyjątkowych wypadkach przyznać dodatki na utrzymanie osobom, które wskutek zarządzenia władzy musiały przez czas dłuższy, niż trzy miesiące przebywać poza miejscem swego zamieszkania, względnie zatrudnienia i nie pobierały żadnych wsparć ewakuacyjnych, o ile wniosły należycie umotywowane prośby do daty niniejszego rozporządzenia.

Wysokość takiego dodatku wynosić może 1 K (jedną koronę) za dzień i na głowę, ogółem jednak nie wyżej, niż 200 K na osobę.

§ 3.

Uchodźcom wojennym, którzy oprócz zaistnienia okoliczności, wymienionych w p. 1 pod a) i b), udowodnią, iż dotychczas nie mogli powrócić do swego miejsca zamieszkania, względnie zatrudnienia, można na czas bieżący przyznać wsparcie w wysokości 2 K dziennie na głowę.

Postanowienie to odnosi się także do osób, które wskutek obecnych wypadków w Galicyi wschodniej musiały opuścić swe miejsce zamieszkania, lub zatrudnienia.

§ 4.

Przy przyznawaniu wsparć w myśl powyższych zasad baczyć należy na to, aby zapomogi otrzymały wyłącznie tylko osoby, które pomocy istotnie koniecznie potrzebują i których byt materyalny bez niej byłby zagrożony.

Urzędnicy i osoby, które wydają niezgodne z prawdą potwierdzenia, służące za podstawę do przyznania wsparć, tudzież przy udzielaniu tychże postępują lekkomyślnie, mogą być pociągnięci do odpowiedzialności za szkodę, wyrządzoną skarbowi państwa.

Wszystkie potrzebne dochodzenia mają urzędy przeprowadzić z możliwym pośpiechem.

§ 5.

Wyjąwszy powyżej przewidziane wypadki, zastanawia się wypłatę wsparć na podstawie ustawy z dnia 31 grudnia 1917 r. Dz. u. p. Nr. 15 z roku 1918 aż do dalszego zarządzenia.

Za Wydział zdrowia i opieki społecznej: **Dr. E. Bobrowski** m. p.

Za Prezydyum: **Dr. Ptaś** m. p.

4.

Cennik produktów naftowych.

Rozporządzenie z dnia 3. stycznia 1919. L. 44 prez. dotyczące uzupełnienia rozporządzenia z dnia 30. listopada 1918. L. 748/18 prez. Dzien. rozp. P. K. L. Część II. L. 4.

A.

Ceny zasadnicze wymienione w powołanem rozporządzeniu z dnia 30. listopada 1918 L. 748/18 rozumieją się za każde 100 kg. czystej wagi sprzedanego towaru loco stacya kolejowa Drohobycz, bez naczynia, za natychmiastową zapłatą gotówką bez potrącenia i bez podatku konsumcyjnego.

Cena nafty wraz z podatkiem konsumcyjnym wynosi kor. 50., o ile benzyna lub olej gazowy zostają oddane już po opodatkowaniu, w takim razie ceny zasadnicze za te produkty podwyższają się o kor. 13 za każde 100 kg. czystej wagi sprzedanego towaru.

B.

Dodatki:

Do cen zasadniczych, o ile sprzedający podjął się dostawy, franko stacya kolejowa odbiorcy, dopuszczalne są następujące dodatki:

§ 1.

Wynagrodzenie za przewóz.

1. Przy dostawie w cysternach można tytułem wynagrodzenia za przewóz, policzyć stopę przewozową, należącą się za 100 kg. czystej wagi przewożonego towaru, przy nadaniu najmniej 10.000 kg. tego towaru z Drohobycza do stacyi kolejowej odbiorcy.

2) W razie dostarczenia cystern przez sprzedającego, można żądać ponadto wynagrodzenia za dostawę cysterny. Wynagrodzenie to wynosi, biorąc za podstawę obliczenie oddalenia między stacyą kolejową Drohobycz, a stacyą kolejową odbiorcy:

do 400 klm.	kor.	1.25
od 401 do 700 klm.	»	2.—
od 700 do 900 klm.	»	2.50
ponad 900 klm.	»	3.—

za każde 100 klg. czystej wagi przewożonego towaru.

3. Przy dostawie w beczkach wynosi wynagrodzenie za przewóz za 100 kg. czystej wagi przewożonego towaru 125% wynagrodzenia za przewóz, zapodanego wyżej pod 1).

§ 2.

Wynagrodzenie za beczki.

I.

a) Przy dostawach w beczkach drewnianych, wypożyczanych przez sprzedającego, wynosi wynagrodzenie za wypożyczenie kor. 4 za każde 100 kg. czystej wagi sprzedanego towaru, o ile zwrot beczki nastąpi później, można policzyć dalsze wynagrodzenie kor. 8.— za każde 100 kg. czystej wagi sprzedanego towaru a to za każdy rozpoczęty miesiąc.

Zwrot wypożyczonych beczek ma nastąpić franko stacya załadowania sprzedającego.

Kupujący jest zobowiązany udowodnić sprzedającemu dzień odbioru towaru przez przedłożenie dokumentów przewozowych; o ile kupujący tej okoliczności nie udowodni, wyż pomienione wynagrodzenie należy się sprzedającemu po 14 dniach, licząc od ekspedycyi towaru przez sprzedającego ze stacyi załadowania.

Sprzedaż beczki wraz z dostarczonym towarem nie jest dopuszczalna.

Sprzedający ma prawo żądać odpowiedniego zabezpieczenia, że kupujący beczki zwróci. Zabezpieczenie to wynosić może najwyżej trzechkrotną cenę targową beczki.

b) Oprócz wynagrodzenia wymienionego pod a) może sprzedający doliczyć tytułem wynagrodzenia za oporządzenie (wyklejenie i t. p.) beczki, kor. 3.— za każde 100 kg. czystej wagi sprzedanego towaru.

II.

c) W razie dostarczenia beczek drewnianych przez kupującego może sprzedający policzyć jedynie wynagrodzenie za oporządzenie beczki (wykle-

jenie i t. p.) w wysokości kor. 3.— za każde 100 kg. czystej wagi sprzedanego towaru, przyczem przyjmuje się, że kupujący nadeśle sprzedającemu beczkę opłatnie (franko) do stacyi załadowania sprzedającego.

d) Przy dostawach w beczkach żelaznych, wypożyczanych przez sprzedającego, policzyć można wynagrodzenie za wypożyczenie w wysokości K 3·50 za 100 kg. czystej wagi sprzedanego towaru, o ile zwrot beczki nastąpi w przeciągu 4 tygodni po odbiorze towaru. W razie przekroczenia tego terminu, mają odpowiednie zastosowanie postanowienia wymienione wyżej pod I. a.

e) Przy dostawach w żelaznych beczkach, dostarczanych przez kupującego, nie można doliczyć żadnego wynagrodzenia; rozumie się jednak, że kupujący dostawia beczkę żelazną opłatnie (franko) do stacyi załadowania sprzedającego.

§ 3.

Jeśli dostawa nie następuje opłatnie (franko) w stacyi załadowania sprzedającego, należy cenę towaru w ten sposób obliczyć, ażeby ona wraz z kosztami przewozu, przypadającymi za 100 kg. czystej wagi sprzedanego towaru, przy wysyłkach całowagonowych ze stacyi załadowania sprzedającego do stacyi kolejowej odbiorcy, nie wynosiła więcej, jak cena dopuszczalna według § 2. za towar dostawiony franko do stacyi kolejowej odbiorcy.

§ 4.

Ceny maksymalne przy sprzedaży produktów mineralnych w ilościach najmniej jednej beczki przez handlarzy.

I.

Przy sprzedaży nafty, benzyny, oleju gazowego i oleju wulkanowego przez handlarza w ilości najmniej jednej beczki obowiązują następujące postanowienia:

a) O ile handlarz sprzedaje towar bezpośrednio z rafineryi franko stacya kolejowa odbiorcy, wolno policzyć:

1) cenę zasadniczą według ustawowego cennika produktów naftowych,
2) wynagrodzenie za przewóz z Drohobycza do stacyi załadowania rafineryi (§ 1),
3) stopę przewozową przypadającą za przewóz ze stacyi załadowania rafineryi do stacyi odbiorcy, o ile handlarz przyjął te koszta przewozu na siebie,
4) wynagrodzenie za beczki wyżej zapodane w § 2,
5) koszta dowozu towaru z rafineryi do najbliższej stacyi załadowania, o ile załadowanie nie następuje na torze przemysłowym rafineryi,
6) ponadto przy sprzedaży nafty, oleju gazowego i oleju wulkanowego dodatek we wysokości K 5·— przy sprzedaży zaś benzyny K 9·— za każde 100 kg. czystej wagi sprzedanego towaru.

b) O ile handlarz sprzedaje towar ze swojego składu opłatnie (franko) do stacyi kolejowej odbiorcy wolno policzyć:

1) cenę zasadniczą według ustawowego cennika,
2) wynagrodzenie za przewóz z Drohobycza do stacyi kolejowej, w obrębie której znajduje się skład handlarza,
3) stopę przewozową przypadającą za przewóz ze stacyi kolejowej, w obrębie której znajduje się skład handlarza do stacyi kolejowej odbiorcy, o ile handlarz przejął te koszta przewozu na siebie,
4) wynagrodzenie za beczki zapodane wyżej w § 2,
5) koszta dowozu towaru ze stacyi kolejowej do składu handlarza i koszta odwozu ze składu handlarza na stacyę kolejową handlarza.
6) dodatek zapodany wyżej pod I. a) l. 6.

c) O ile sprzedaż nafty następuje loco skład handlarza, wolno policzyć:

1) cenę zasadniczą według produktów naftowych,
2) jak wyżej b) 2,
3) koszta dowozu towaru ze stacyi kolejowej handlarza do tegoż składu,
5) wynagrodzenie za beczki (§ 2),
5) dodatek zapodany wyżej pod I. a) l. 6.

Wysokość dodatków dozwolonych za przewóz, a wymienionych wyżej pod a) l. 5, pod b) l. 5 tudzież pod c) l. 3, ustalić ma władza polityczna pierwszej instancyi i takowe ogłosić.

II.

Przy sprzedaży wszystkich innych produktów mineralnych, wymienionych w rozporządzeniu z dn. 30 listopada 1918 przez handlarzy, a więc przy sprzedaży olejów lekkich, średnich, ciężkich, oleju cylindrowego, parafiny, wazeliny, asfaltu i koksu, mają handlarze obliczyć cenę w następujący sposób:

Do ceny zasadniczej ustanowionej dla tych produktów mogą doliczyć wynagrodzenie za prze-

wóz z Drohobycza do stacyi kolejowej odnośnej rafineryi, tudzież wynagrodzenie za przewóz ze stacyi danej rafineryi do stacyi przeznaczenia odbiorcy, o ile handlarz te ostatnie koszta przewozu do zapłaty przyjął, w miejsce zaś wszystkich dalszych dodatków, wymienionych wyżej pod I. a) ustęp 4—6 b) ust. 4—6 i c) ust. 3—5 doliczyć ryczałtową kwotę kor. 20·— za 100 kg. czystej wagi.

III.

O ile rafinerye nafty sprzedają z rafineryi ilości mniejsze od całego wagonu, najmniej jednak 1 beczkę produktów mineralnych, uchodzą za handlarzy i mają liczyć ceny ustanowione dla handlarzy, a wymienione wyżej pod I. i II.

Cena maksymalna na naftę przy sprzedaży w ilości mniejszej niż jedna beczka.

Przy sprzedaży nafty w ilości mniejszej niż jedna beczka, wolno do ceny zasadniczej doliczyć jedynie następujące dodatki:

1) wynagrodzenie za przewóz ze stacyi Drohobycz do stacyi kolejowej sprzedającego,
2) wynagrodzenie za beczkę (§ 2),
3) dodatek we wysokości kor. 5·— (§ 4 I. l. 6),
4) dalszy dodatek we wysokości kor. 18·— za 100 kg. czystej wagi, w którym mieści się ryczałtowe wynagrodzenie za dalszy transport towaru z rafineryi lub ze składu handlarza.

§ 5.

Ceny maksymalne, wypośrodkowane na podstawie postanowienia § 5, mają być ustalone i ogłoszone przez władze polityczne i opiewać tak za 1 kilogram jak i za 1 litr. Ceny te mają znaczenie przy sprzedażach w sklepach bez dostawy; odnośny cennik umieszczony ma być w lokalu sprzedażnym w miejscu widocznem.

§ 6.

Obrót wszystkich produktów naftowych wymienionych w rozporządzeniu z dnia 30 listopada 1918 L. 748/18 prez. pozostaje pod nadzorem państwa.

Do poboru produktów naftowych z rafineryi na potrzeby w kraju, wymagane jest zwolnienie (certyfikat zwolnienia), na wywóz zaś poza granice państwa polskiego ponadto pozwolenie na wywóz (pozwolenie wywozowe).

Pozwoleń odnośnych udziela Wydział górniczy P. K. L., Departament przemysłu naftowego.

Za Wydział górniczy

Diamand m. p.

5.

Wykonywanie przemysłu gospodnio-szynkarskiego.

Rozporządzenie z dnia 30 grudnia 1918 L. 100/prez.

Na zasadzie ustawy z 24 lipca 1917, Dz. p. p. Nr. 307, oraz § 54 ustawy przemysłowej, zarządza się co następuję:

§ 1.

W przemyśle gospodnio-szynkarskim wolno pobierać za pokoje gościnne wraz z usługą, opałem i oświetleniem, tudzież za potrawy i napoje tylko takie ceny, jakie zatwierdzi władza przemysłowa I. instancyi po wysłuchaniu znawców, tudzież dotyczącego Stowarzyszenia przemysłowego, oraz Izby handlowej i przemysłowej.

Ceny obecnie pobierane mają uledz rewizyi do dni 14 po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Zatwierdzony przez władze cennik ma być umieszczony na miejscach widocznych w każdym pokoju gościnnym, tudzież w lokalach, w których się podaje potrawy i napoje.

§ 3.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez władze polityczne I. instancyi grzywnami do K 2000 względnie także aresztem do sześciu tygodni, wreszcie odjęciem uprawnienia przemysłowego, o ile zajdą okoliczności wymienione w § 133 b. ustęp a. ustawy przemysłowej.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Wydział administracyjny

Lasocki m. p.

Za Wydział przemysłu rękodzieł i handlu

Zieleniewski m. p.

6.

Kalkulacya efektów przy sporządzaniu bilansów za rok 1918.

Rozporządzenie z dnia 31 grudnia 1918 L. 87/Sk.

Za podstawę dla kalkulacyi efektów przy sporządzaniu bilansów przez instytucye finansowe, kasy, zakłady handlowe i przemysłowe etc. za rok 1918 sporządzić się mających, przyjęte być mają kursa szacunkowe na giełdzie wiedeńskiej w dniu 31 grud. 1918 ogłoszone.

O ileby zaś powyższe ogłoszenia kursów giełdy wiedeńskiej nie objęły wszystkich wchodzących w rachubę papierów wartościowych, należy je ocenić wedle ceduły komisarza giełdowego we Lwowie z dnia 31 grudnia 1918.

Za Wydział skarbowy

Dr. Schmidt m. p.

7.

Kontrola wywozu towarów.

Rozporządzenie z dnia 29 grudnia 1918, L. 356 wojsk.

Celem zapobieżenia nadużyciom na dworcach kolejowych i w pociągach, zarządza się w porozumieniu z władzami wojskowemi co następuje:

1. Rewizye osób na drogach publicznych i w pociągach kolei żelaznych oraz na dworcach kolejowych dopuszczalne są tak jak dotąd tylko w wypadkach, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie przestępstwa karnego. Do ich wykonywania powołane są tylko organa bezpieczeństwa publicznego, jak policya i straż bezpieczeństwa, straż skarbowa oraz kontrolerzy służby aprowizacyjnej, które mają obowiązek na każde żądanie osoby rewidowanej wykazać się legitymacyą służbową. Postanowienie to nie narusza w niczem praw akcyzy w tych miastach, które są uprawnione do poboru opłat od pewnych środków spożywczych, oraz praw straży skarbowej na posterunkach, na których ustanowioną została.

2. Rewizye pakunków podróżnych ze względu na ogłoszony zakaz wywozu poza kraj, przeprowadzać mogą tylko organa upoważnione przez Starostwa, lub organa krajowego Urzędu kontroli wywozu. Organa te zaopatrzone będą w legitymacye i odznaki zewnętrzne, oznaczone numerami porządkowymi. Organa te uprawnione są do konfiskowania wszelkich środków spożywczych oraz środków codziennego zapotrzebowania, o ile przewożone ilości przekraczają osobiste potrzeby w czasie podróży, względnie, o ile jadący nie wykaże się zezwoleniem na wywóz.

Organ kontrolujący, który konfiskuje towary ulegające zakwestyonowaniu wskutek przekroczenia zakazu wywozu, winien jest wydać stronie poświadczenie o zakwestyonowaniu towaru, zawierające o ile możności dokładne określenie rodzaju, wagi, wartości i t. d.

3. Osoby należące do armii zobowiązane są okazać swe dokumenty służbowe patrolom wojskowym, pełniącym służbę kontrolną w pociągach i na dworcach kolejowych i stosować się do wszelkich ich zarządzeń. Patrole te są również uprawnione do rewizyi tych osób wojskowych, co do których zachodzi podejrzenie, że przywłaszczyły sobie broń, odzież lub inną własność Skarbu wojskowego, jak niemniej są one uprawnione do konfiskaty tego rodzaju rzeczy podejrzanego pochodzenia. Osobie dotkniętej konfiskatą mają owe organa obowiązek wystawić potwierdzenie odbioru, pisane przez kalkę.

Natomiast ani wspomniane patrole kontrolne, ani wogóle żadne inne organa wojskowe nie są uprawnione do rewizyi dokumentów i mienia osób cywilnych — mogą tylko w razie potrzeby asystować przy tych czynnościach na wezwanie organów bezpieczeństwa publicznego, lub kontroli środków spożywczych. Asysta taka jest konieczna, gdy zachodzi potrzeba przedsięwzięcia rewizyi u osób wojskowych i gdy organa wojskowe bez trudności do tej rewizyi przyzwać można.

4. Do czuwania nad ścisłem przestrzeganiem tych postanowień i rozstrzygania zażaleń, powołane są o ile chodzi o osoby wojskowe, Komendy dworców kolejowych i inne przełożone władze wojskowe, w pierwszym rzędzie powiatowe — o ile chodzi o osoby cywilne, komendanci straży bezpieczeństwa w powiecie, względnie Komisarze powiatowi P. K. L.

5. Wszelkie przekroczenia powyższych postanowień będą surowo karane.

Za Prezydyum

Witos m. p.

Za Wydział administracyjny

Lasocki m. p.

Za Wydział wojskowy

Rowiński m. p.

8.

Utrata prawa adwokatury z powodu opuszczenia obszaru państwa w czasie wojny.

Rozporządzenie z dnia 30 grudnia 1918, L. 250/19 prez.

§ 1.

Uchyla się cesarskie rozporządzenie z dnia 24 grudnia 1915 o utracie prawa adwokatury z powodu opuszczenia obszaru państwa w czasie wojny.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze działa wstecz, o ile idzie o zarządzenia wydane na podstawie uchylonego rozporządzenia cesarskiego.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze staje się obowiązującem z dniem ogłoszenia.

Za Wydział sprawiedliwości: **Ptaś** m. p.

Za Prezydyum: **Marek** m. p.

9.

Obrót szkłem taflowem.

Rozporządzenie z dnia 31 grudnia 1918, L. 5931/B III.

Na zasadzie ustawy z dnia 24 lipca 1917 r. Dz. p. p. Nr. 307 zarządza się co następuje:

§ 1.

Szkło taflowe na szyby zwykłe, oraz szkło solinowe, znajdujące się na obszarze, podlegającym władzy terytoryalnej P. K. L. zajmuje się na rzecz Państwa. Wyjęte z pod zajęcia jest szkło taflowe innego rodzaju jak np. ornamentowe, katedralne, matowe, muślinowe, łuskowe, żeberkowe.

Nie podlega zajęciu szkło taflowe, które znajduje się w posiadaniu majstrów szklarskich, oraz osób potrzebujących szkła w danych ilościach na budowle, przez siebie prowadzone lub dla nich wykonywane przez kogo innego, o ile łączny zapas jednego posiadacza nie przekracza ilości 500 m².

Pozbywanie szkła taflowego przez producentów i handlarzy bez pozwolenia Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu P. K. L. w każdym poszczególnym wypadku jest zakazane.

§ 2.

Wszyscy producenci i handlarze, a także innej kategoryi posiadacze większej ilości szkła taflowego, niż 500 m² obowiązani są najpóźniej do 8-miu dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia zgłosić zapasy tegoż szkła w Biurze przemysłu szklanego przy Wydziale przemysłu, rękodzieł i handlu P. K. L. (Kraków, Rynek 32), a to według stanu z dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie zgłaszać zapasy najpóźniej do dnia 5. każdego miesiąca według stanu z dnia ostatniego każdego ubiegłego miesiąca.

§ 3.

Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu P. K. L. regulować będzie ceny szkła, a w razie potrzeby ustali także gatunek (grubość) szkła, które będzie się miało wyrabiać.

§ 4.

Zgłoszenia o przydział szkła taflowego mają być przedkładane Biuru przemysłu szklanego przy Wydziale przemysłu, rękodzieł i handlu P. K. L.

§ 5.

Przesyłki szkła taflowego wszelkiego rodzaju przyjmować można do przewozu koleją lub drogą kołową jedynie wtedy, jeśli do listu przewozowego dołączono, względnie wręczono woźnicy poświadczenie przewozowe, wystawione przez Biuro przemysłu szklanego przy Wydziale przemysłu, rękodzieł i handlu P. K. L. Przymus poświadczeń przewozowych obowiązuje także przy przesyłkach przechodzących tylko przez granice państwa (Transito), dalej przy przesyłkach z zagranicy, wreszcie przy przesyłkach wychodzących z kraju za granicę.

§ 6.

Począwszy od dnia ogłoszenia rozporządzenia aż do odwołania ustanawia się następujące ceny szkła:

1) Cena obowiązująca producenta loco stacya nadawcza wynosi za 1 m²

a) szkła zwykłego miarowego 4/4 do 150 cm dod. 23 K
do 220 cm dod. . . . . 24 K

b) szkła solinowego 2 m/m grubego, o 30% więcej od cen poprzednich,

c) szkła solinowego 3 m/m grubego, o dalsze 30% więcej od cen za szkło 2 m/m grube.

2) Cena obowiązująca sprzedawcę, wynosi za 1 m^2:

a) szkła zwykłego miarowego 4/4 do 150 cm add. K 27 do 220 cm add. . . . . K 28

b) szkła solinowego 2 m/m grubego o 30% więcej od cen poprzednich,

c) szkła solinowego 3 m/m o dalsze 30% więcej od cen poprzednich ad 2) b.

§ 7.

Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia karane będą przez władze polityczne I. instancyi grzywną do 20000 K, względnie aresztem do 6-ciu miesięcy.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu

Zieleniewski m. p.

Za Wydział administracyjny

Lasocki m. p.

Za Wydział komunikacyjny

Starzewski m. p.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.